

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПРИВАТНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«МЕДИКО-ПРИРОДНИЧИЙ УНІВЕРСИТЕТ»

КАФЕДРА ПСИХОЛОГІЇ
НАВЧАЛЬНА ДИСЦИПЛІНА
«ФІЛОСОФІЯ»

ЗАВДАННЯ ДО ІСПИТУ

Дайте ґрунтовну відповідь (по критеріям есе) на будь-яке самостійно вибране питання із списку пропонованих.

Питання

1. Історичні типи світогляду.
2. Філософія, її предмет та функції.
3. Основне питання філософії та її структура.
4. Філософія давнього Сходу.
5. Особливості, умови формування та етапи розвитку античної філософії.
6. Філософія стародавньої Греції. Загальна характеристика шкіл.
7. Філософія Демокрита і Платона.
8. Філософія Аристотеля.
9. Філософія стародавнього Риму. Загальна характеристика.
10. Основні напрями філософії Середньовіччя.
11. Філософія Відродження.
12. Наукова революція XVI-XVII ст. та її вплив на розвиток філософії.
13. Проблема методології наукового пізнання у філософії Нового часу.
14. Філософія Просвітництва та французький матеріалізм XVIII ст.
15. Філософія І.Канта.
16. Філософія Г.Гегеля.

17. Філософія марксизму.
18. Філософські ідеї А. Шопенгауера.
19. Ф.Ніцше як засновник „ філософії життя ”.
20. Філософія позитивізму та емпіріокритицизму.
21. Філософія психоаналізу та неофрейдизму.
22. Філософська герменевтика.
23. Вихідні ідеї екзистенціалізму.
24. Російська філософія.
25. Розвиток філософської думки в Україні.
26. Проблема буття в філософії.
27. Матерія як філософська категорія.
28. Проблема руху в філософії та природознавстві. Форми руху матерії .
29. Простір і час як основні форми існування матерії.
30. Проблема свідомості. Відображення як загальна властивість матерії.
31. Сутність свідомості. Структурні рівні свідомості.
32. Діалектика та її альтернативи.
33. Основні закони діалектики.
34. Категорії діалектики: причина і наслідок.
35. Категорії діалектики: форма і зміст.
36. Категорії діалектики: необхідність і випадковість.
37. Категорії діалектики: сутність і явище.
38. Предмет і структура пізнання.
39. Основні принципи теорії пізнання.
40. Чуттєве і раціональне ступені пізнання. Раціоналізм та емпіризм.
41. Проблема практики в пізнанні. Основні види практики.
42. Проблема істини в філософії та науці.
43. Філософський аналіз науки. Закономірності розвитку науки.
44. Рівні та форми наукового пізнання.
45. Проблема метода в філософії. Загальна характеристика методів наукового пізнання.

46. Методи емпіричного рівня пізнання.
47. Методи емпірично-теоретичного рівня пізнання.
48. Філософський аналіз суспільства. Теоретичні моделі суспільства.
49. Філософія історії: предмет і напрямки.
50. Поняття цивілізації.
51. Поняття суспільного закону. Свобода і необхідність.
52. Екологія та екологічні проблеми в Україні.
53. Соціально-етнічні спільноти людей та тенденції їх розвитку.
54. Ідея прогресу в історії соціальної філософії.
55. Матеріальне виробництво – основа існування та розвитку суспільства.
56. Концепція і види творчості.
57. Творчість і особа.
58. Духовне життя суспільства та його структура.
59. Форми суспільної свідомості.
60. Поняття культури у філософії. Соціальні функції культури.
61. Глобальні проблеми сучасності, їх природа та шляхи вирішення.

Критерії оцінки есе

1. Відповідність змісту есе заявленої теми.

Це дуже тонкий момент, який потребує глибокого розуміння обраної теми. Наприклад, студенту потрібно розкрити тему про вплив віртуальної реальності на студентів ЗВО. Замість розгляду негативного чи позитивного впливу студент зводить роботу до опису самої віртуальної реальності або наводить як аргументи випадки з життя своїх знайомих.

2. Повнота розкриття теми.

Оцінюючи роботу з цього критерію, викладач з'ясовує, чи зумів студент висвітлити історію, теорію проблеми, чітко сформулювати всі необхідні терміни; наскільки виявив творчий підхід при викладі своєї позиції, чи наводив оригінальні приклади та метафори.

3. Наявність у роботі позиції її автора.

Есе — це не суворя наукова робота, яка буде рясніти відкриттями та висловлюваннями відомих діячів. В есе дуже важливий саме авторський погляд на проблему, вміння висловити своє ставлення до неї, запропонувати несподіване рішення чи засумніватися у існуючому порядку/підтримати альтернативні точки зору, наявність інформації про які є обов'язковою.

4. Аргументованість висунутої тези роботи.

Хоча есе допускає вільний стиль викладу та розмовну мову, аргументи на доказ обраної позиції мають бути чіткими та по можливості науковими (4-й закон логіки - закон достатніх засад). Викладач може знизити оцінку за роботу, якщо побачить у ній докази, сформульовані лише на побутовому рівні, тоді як студент міг навести з цього питання теоретичні міркування із застосуванням усієї доступної інформації в рамках предмета, що вивчається.

5. Чіткість та логічність викладу.

В есе не повинно бути жодного хаосу: стрибків з одного питання на інше, обірваних думок, просторових відступів не по темі чи плутанини в основних елементах роботи.

6. Ерудованість та поінформованість.

Студент отримає додаткові бали, якщо покаже свою обізнаність в останніх подіях, що відбуваються у світі, а також блисне широким кругозіром, вмінням робити чіткі та обґрунтовані висновки.

7. Обґрунтованість висновків.

У висновках має бути підбито підсумок знайдених рішень, даних оцінок, наведених аргументів (тобто можливе практичне застосування). При цьому, якщо висновок дає оцінку проблеми з теоретичних позицій, він оцінюється вище, ніж оцінка, дана на побутовому рівні. За оригінальні міркування у висновках автор есе також отримує додаткові бали.

8. Граматичне та стилістичне оформлення.

Робота має бути бездоганна у плані орфографічних, граматичних, стилістичних та інших помилок, і оформлена у суворій відповідності з прийнятими стандартами.